

institutioner, folkeskoler, ældreområdet og sundhedsområdet.

Derfor vil vi med forespørgslen gerne høre, hvad regeringens intentioner forud for de kommende forhandlinger er, sådan at vi kan få en debat om det her i Folketingssalen.

Besvarelse

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil da starte med at sige tak til forespørgerne for, at vi her har denne mulighed for i dag at drøfte den kommunale økonomi. Det, der egentlig tegner sig, især når hr. Ole Sohn allerede nu taler om nedskæringer, er, at der jo åbenbart stadig er brug for dialog og debat og dokumentation, og det har vi jo så også anledning til i dag.

Som forespørgerne jo udmærket ved, er vi nu på et tidspunkt, der ligner de tidligere års med hensyn til forespørgsler om stort set samme tema. Det er forud for, at forhandlingerne går i gang, det vil sige, at vi ikke er inde i drøftelserne med Kommunernes Landsforening om næste års økonomi og om den aftale, vi forventer at kunne indgå i juni måned i år.

Derfor kan jeg sige, at det ikke er sådan, at man kan forvente, at det er konkret på alle områder, hvad det er, vi rent faktisk kommer frem til i disse drøftelser. Men jeg kan sige, at udgangspunktet for de kommende forhandlinger er, at vi har en solid økonomi, men også, at vi – og det er jo positivt – har den laveste ledighed i mands minde, i hvert fald i de sidste 32 år efter statistikken, og dermed også har en særlig udfordring i at sikre den nødvendige arbejdskraft.

Det stiller så også krav til styring af udgiftsudviklingen, og det vil sige, at vi skal undgå, at vi kommer i en situation, hvor den samlede økonomi kommer under for meget pres, og vi skal sikre, at udgiftsudviklingen i den offentlige sektor er på et niveau, hvor vi samtidig klarer fremtidens udfordringer, især med et større antal ældre. Inden for de rammer vil der så fortsat være plads til forbedringer af den borgernære service i kommuner og i regioner.

Regeringens oplæg til forhandlingerne med kommunerne og regionerne vil af den grund lige i forlængelse af de tidligere års prioriteringer med hensyn til de borgernære serviceområder, og jeg vil også gerne slå fast – for det er jo virkeligheden, og det ved i hvert fald alle, der har økonomiske ordførerskaber – at den økonomiske ramme, altså når man lægger tallene sam-

men, er sådan, at uanset om den samlede økonomi er større eller mindre, er den samlede økonomi til offentlig service større end nogen sinde før.

Når vi har kørt vores budget igennem for 2007, har vi haft et løft i borgernær service på 35,5 mia. kr. i forhold til niveauet for 2001, og det er jo fordelt, som det også tidligere har været oplyst, med et løft på ca. 13 mia. kr. på sundhedsområdet, 9 mia. kr. på socialområdet og ca. 9 mia. kr. på uddannelsesområdet.

Den udvikling, vi har i budgettet, også fra sidste år til i år, bekræfter også billedet af, at der er et større rum for borgernær service i kommunerne, og det er, i modsætning til, hvad der er blevet sagt, totalt set et løft fra 2006 til 2007 på ca. 1 mia. kr., og det er i forhold til de genåbnede budgetter, altså hvor man i forvejen havde godkendt et løft.

Det er også sådan, at der er en stigning på ældreområdet på 700 mio. kr.

Det har været meget omtalt, hvordan tallene for børnepasning er. Der har været demonstrationer i efteråret, fordi man skar ned, og det udtryk at skære ned har jo så en ejendommelig betydning, for umiddelbart vil jeg mene, at det har noget at gøre med økonomien, men det kan det jo ikke have, for nu har vi altså fået budgettallene fra kommunerne, og hvordan er så budgetterne for det år, vi er i, i forhold til dem, der var sidste år? Ja, der er en stigning pr. barn. Der er en stigning pr. barn i børnehaver på 670 kr., og der er en stigning pr. barn i vuggestue på 1.260 kr.

Kl. 10.10

Så det er da ejendommeligt, at man kan holde fast i den myte, at der skæres ned på et område, når der rent faktisk bruges flere penge pr. barn landsdækkende, altså ifølge de gennemsnitstal, der laves.

Derfor er det jo meget nyttigt, at man har en sådan drøftelse, fordi tallene må vi kunne være enige om, for det er jo dem, man senere i virkeligheden får bekræftet, når man har et statsregnskab, hvor man kan se, hvilke beløb der går ud af statskassen, og når man ser på de kommunale regnskaber, det, der også der bliver godkendt af revisionen. Så jeg går ud fra, at det så, medmindre man vil påstå, at det er forkert, er tallene, der skal have lov til egentlig at dække deres eget potentiale og dermed tale for sig selv.

Nu er det jo ikke nyt, at kommunalreformen samtidig har været den største reform vel nogen sinde i den samlede offentlige sektor, hvor man